

قُلْ إِنَّمَا كُلُّ شَيْءٍ يُنْبَغِي

• خدیجه معین

نمونه هایی از اعجازهای علمی قرآن

باستیم بمسنود این شکل
که هر چیز اهل زمان و زمان، که
گیری کند به این اعجازها عجب است
که این گیری سرای اعجازها افروزده
که این اعجاء انتسابت و ملاحت غیر

معاندان، می‌تواند، خاطر هر خداخواهی را جمع کند که این کتاب، از سوی خداوند یکتا نازل شده است.

یک مطلب ظریفی در باب اعجازهای علمی، مطرح است که نباید به موازات هر کشف جدید، آیات را جهت دهنی نماییم و بگوییم مقصود از این آیه، فلان کشف است. آری برخی از اعجازها آن گونه روشن و آشکار است که هیچ جایی برای تأویل ندارد؛ مانند: زوجیت همه پدیده‌ها، جریان خورشید، شعله‌ور شدن دریاهایا (که تا کنون به نیکی روشن نشده است)، اندوختن آتش از دوران سرسبزی درخت، مئیر و نورانی بودن خورشید و ماه، تعداد آسمانها و ... .

امید است که نسل اهل مطالعه ما با تأمل و اتس با این کتاب جاذب و بحر بی‌کران (قرآن) بر اراده خسود پای فشاری کنند.

دکتر بوکای در قسمتی از کتاب خود، اشاره به مبانی علمی قرآن و موافقت آنها با داده‌های بشری و کشفیات جدید، می‌کند. وی سخن از «فراوانی موضوعات اطلاعات علمی» در قرآن می‌راند:

«موضوع‌هایی نظیر: آفرینش نجوم، شرح پاره‌ای مطالب راجع به زمین، طبقه حیوان، طبقه نبات، تولید مثل انسان ... در حالی که خطاهای علمی عظیمی در «عهدین» وجود دارند، و در این کتاب «قرآن» اثربر از آن خطاهای نیافتم. و این امر مرا ناگزیر کرد از خود بپرسم: اگر بشری مصنف قرآن می‌بود (منظور بشر عادی و غیر پیامبر) چطور می‌توانسته است در قرن هفتم میلادی چیزی بنویسد که امروزه با شناخت‌های دانش نو موافق باشد؟!!»

در خصوص موضوعاتی که دکتر بوکای در کتاب خود آورده، برای هر یک نمونه‌هایی ذکر کرده که از حوصله این مقاله خارج است، ولی به جهت اهمیت مطالب آدرس بعضی از آیات به عزیزان داده می‌شود.

موضوع آفرینش آسمان و زمان: ۲۷ تا ۳۳ آذاعات، ۴۱ و ۴۲ سجده،
۲۹ بقیه، ۱۵-۱۶ آنوح، ۳۰ ملک

موضوع نجوم: ۶۶، ۹۷ و ۹۶ انعام، ۳۹ یس، ۶۱ فرقان، ۱۳ و ۱۲ انساء، ۳-۴
اطارق، ۱۶ و ۱۵ آنوح، ۵ یونس، ۱۶ و ۱۲ انحل

موضوع سلسله‌های نباتی و حیوانی: ۴۵ نور، ۵۳ طه، ۹۹ انعام، ۱۱ و
۴۵ نجم، ۴۶ و ۴۵ رعد، ۲۶ یس، ۶۱ و ۳۲ رعد

موضوع تولید مثل انسان: ۷ و ۶۰ نفتر، ۴۱ نحل، ۱۳ مؤمنون، ۲۰ دهرا، ۵ حج
دکتر بوکای به حقیقت اذاعان دارد که عظمت قرآن به حدی است که انسان کاوشگر برای فهم آیات آن نمی‌تواند تنها به معلومات عمیق زبان‌شناسی منکی باشد،

بلکه علاوه بر آن، باید دارای اطلاعات «علمی بسیار متنوع» باشد و پیشنهادی بدهی چندین دانش مرتب است که خود دائره‌المعارف می‌باشد. البته ایشان در فرازهای دیگر صریحاً می‌گوید که هنوز بسیاری از داده‌های علمی قرآن با کشفیات علمی جدید میسر شده است که در آینده باید راز آنها آشکار گردد.

در این فراز اشاره‌ای به یکی از آیات مورد بحث می‌نماییم و از دریچه مباحث نوین به آن می‌نگریم.

در سوره صفات آیه ۵، اشاره به «ماشراق» نموده است: «رب السَّمُوَاتِ الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا وَ رَبُّ الْمَشَارِقِ...» که ضمن بیان عظمت الهی، بر ایجاد پدیده‌های گوناگون، به «کرویت زمین» اشاره کرده است.

در تفسیر این آیه و یکی از معانی «ماشراق» مفسر این گونه می‌گوید: «یکی از معانی مشارق این است که زمین به خاطر کروی بودن هر نقطه‌ای از آن، نسبت به نقطه دیگر مشرق و مغرب محسوب می‌شود، و به این ترتیب آیه فوق ما را به کرویت زمین و مشرق‌ها و مغرب‌های آن توجه می‌دهد.»

البته لازم به ذکر است که به گفته تفسیر نمونه در آیه، مغرب به صورت مفرد آمده ولی در جای دیگر، در سوره معارج آیه ۴۰ لفظ «ماغارب» بکار برده شده است؛ که شاید به دلیل اینکه گاه بخشی از کلام را به قرینه بخش دیگر حذف می‌کنند و گاه هر دو را با هم می‌آورند، و در این آیه مذکور، ذکر مشارق قرینه‌ای است برای مغارب و این تنوع در بیان از فنون فصاحت و بلاغت محسوب می‌شود.

در آیه بعد در همان سوره صفات، خداوند به نکته علمی و معجزه دیگر اشاره دارد: «أَنَا زَيْنَةُ السَّمَاءِ الَّتِيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ» «ما آسمان پایین را با ستارگان تزیین کردیم.»

ذیل این آیه در تفسیر نمونه بیان شده است که: «نکته قابل توجه و تأمل این جاست که قرآن می‌فرماید: «آسمان پایین» را با کواکب تزیین کردیم، در حالی که فرضیه‌ای که در آن زمان بر افکار و دانشمندان حاکم بود، می‌گفت فقط آسمان بالا، آسمان ستارگان ثابت است (آسمان هشتم، طبق فرضیه بطلمیوس).

به گفته این دانش‌پژوه غیرمسلمان (دکتر بوکای) : «چگونه مردی که ابتدا بی‌سواد بوده توانسته باشد، علاوه بر اینکه از نظر ادبی برترین مصنف تمام ادبیات عرب گردد، حقایق واحد جنبه علمی را نیز بیان کند، که هیچ موجود بشری آن زمان تدارک ندیده و این امر را بدون اینکه کمترین اشتباہی نماید، انجام داده باشد. و ایده‌های علمی که داده است

متعلق به

زمان خودش نباشد

و قرن‌ها بعد ثابت شده بـا در

آینده ثابت خواهد شد، موافق آید. ایشان می‌گوید: به نظر من هیچ تقریر بشری برای قرآن وجود ندارد (و یک معجزه‌الهی است). و هیچ شکی برایم باقی نمی‌ماند، که نصی از قرآن که امروز در دست داریم (چنانچه جرأت گفتن آن را داشته باشم) همان نص عصر نزول قرآن است.»^(۱)

این چنین است که خود قرآن سفارش به خواندن و تفکر و تدبیر آیات الهی را می‌نماید، و نیز معمومین(ع) تا این اندازه سفارش اکید به یاددهی، یادگیری، و بهره‌مندی از قرآن می‌نمایند؛ تا آنجا که پیامبر وحی(ص) زنده شدن دل را موکول به خواندن و عمل کردن به قرآن می‌نمایند. و امر می‌کنند که: «قرآن بخوانید تا دل را زنده نگه دارید!»^(۲) که البته به گفته شهید صدر (ره)؛ «باید دل‌ها را به قرآن عرضه کرد، به جای اینکه عقل و فکرها را به قرآن عرضه نمود.»^(۳)

امید است همه امت محمد(ص) علاوه بر تلاوت و قرائت قرآن که حسنات بسیار دارد، به مطالعه تفاسیر و متون تحلیلی و پژوهشی در این زمینه پردازند، تا علاوه بر سیراب کردن کام تشنۀ خود از این معرفت و علوم، بر میزان توحیدی شدن و معرفت الهی خود بیفزایند و رو به سوی جامعه‌ای تحقیقی توحیدی به پیش رویم. انشاء الله
والسلام

مصادر و منابع :

۱- مقایسه‌ای میان: تورات، انجیل، قرآن و علم. تأليف: دکتر بوکای، ترجمه مهندس ذبیح‌الله دبیر

۲- میزان الحكمه

۳- تفسیر غوشه